

PIERWSZA FERMA

1 i 2 - STODOŁY

Aby pasza była przechowywana w odpowiednich warunkach, stodoły muszą być doskonale przewietrzane. Właśnie z tego powodu nigdy nie są głębokie, mają duże otwory i czasami są przykryte dachem (nr 2). Przed przejściem do pomieszczenia nr 3 należy zauważyć znajdujący się powyżej dachu z tyłu stodoły nr 2 niski, szeroki komin, wykorzystywany do wsypania winogron, które spadały w ten sposób bezpośrednio do prasy znajdującej się w piwnicy, gdzie produkowane było wino. Dzięki temu, w okresie winobrania ciężkie wozy nie musiały zjeżdżać stroną drogą na podwórze.

3 - PIWNICA WINNA

Z prawej strony wewnątrz prasy do winogron widoczny jest otwór, przez który wsypane były winogrona. Prasa działała na zasadzie dźwigni. Sok tłoczony z winogron trafiał bezpośrednio do specjalnego zbiornika, a następnie był z niego pobierany za pomocą wiader i przelewany do beczek fermentacyjnych. Pochodząca z innej piwnicy tłoczarnia oleju z orzechów świadczy o intensywnej działalności gospodarczej w tym regionie.

4 - OBORA

Obora znajduje się tuż obok studni i poidła, dzięki czemu zwierzęta gospodarskie mogły wychodzić z obory i pić bez konieczności przechodzenia przez podwórze. W oborze mieściły się trzy krowy i kilka kóz. W pomieszczeniu tym prezentowana jest kolekcja maślnic.

5 - SYPIALNIA

Kominek znajduje się tuż obok okna, co umożliwia zapewnienie odpowiedniego ciągu przy wykorzystaniu jedynie minimalnej przestrzeni w pomieszczeniu. W okresach brzydkiej pogody wieśniacy wykonywali drobne prace w pobliżu ognia, korzystając równocześnie ze światła dziennego. Na dwóch kaflach w pobliżu kominka znajdowały się świece wykonane w postaci konopnych knotów nasączonych żywicą. Świece te były umieszczane w zaciskach zamocowanych wewnątrz kominka - w ten sposób dym nie rozprzestrzeniał się wewnątrz pomieszczenia.

6 - JADALNIA

Pomieszczenie ma w połowie charakter jaskiniowy. Tyłną ścianę, na której znajduje się kominek, stanowi naturalna ściana skalna, która została jedynie otynkowana wapnem. W tym pomieszczeniu rodzina spożywała posiłki,

mogło jednak znajdować się tutaj także łóżko lub dwa. Nad pomieszczeniem znajdował się spichlerz służący do przechowywania zboża, w warunkach zdecydowanie bardziej korzystnych, niż w wilgotnej piwnicy.

7 - PIWNICA

Najmniejsze pomieszczenie piwniczne służyło byłym właścicielom jako miejsce składowania beczek z winem. Od lat 70. sala ta jest miejscem spotkań lokalnej społeczności.

8 - MAŁY DZIEDZINIEC

Podwórze mogło być wykorzystywane jako zagroda dla owiec. Stada nie mogły być pozostawiane na pastwiskach, ponieważ ich ogrodzenia nie stanowiły skutecznego zabezpieczenia przeciw złodziejom i wilkom.

DRUGA FERMA

9 - PIWNICA WINNA

W tej piwnicy przedstawiony jest sposób produkcji beczek oraz uprawy winorośli i pracy w winnicy. W korytarzu widoczne są miejsca, w których znajdowała się prasa oraz otwór komina.

10 - ZALEŻNOŚCI

Piec był wykorzystywany przede wszystkim do suszenia konopi i owoców (śliwek, gruszek i jabłek), a także do pieczenia chleba. Pomieszczenie mogło również być wykorzystywane jako pralnia.

11 - MAŁA STAJNIA

Wieśniacy przewozili nawóz na powierzchnię za pomocą specjalnych noszy, ponieważ ścieżka jest zbyt stroma, aby móc korzystać z taczek.

12 - POMIESZCZENIE WSPÓLNE

Mieszkańcy gromadzili się tutaj w zimowe wieczory, rozmawiając i pracując. Przy wejściu znajdowały się drzwi. Posadzka była wyścielana słomą. Wieśniacy nosili ciepłą odzież, a ponadto ciepło wydzielane przez trzydzieści osób, które mogły pomieścić się wewnątrz pomieszczenia umożliwiało utrzymanie temperatury wynoszącej około 13°C do 14°C, która w okresie zimowym była uważana za jak najbardziej odpowiednią.

13 - MAŁA OBORA

To niewielkie pomieszczenie było przeznaczone dla osła lub dla muła. Można tutaj zauważyć charakterystyczny żłób i dwa otwory wentylacyjne.

14- BUDYNKI Z 19 WIEKU

W przedniej części domu pod dachem znajduje się spichlerz, w którym przechowywane było zboże, natomiast z tyłu, wycięte w skalnej ścianie wnęki na łóżka. Piec zawsze znajdował się wewnątrz komina. Dym wydostawał się przez drzwi pieca i trafiał bezpośrednio do komina, nie zadymiając pomieszczenia.

15 - SALA STUDZIENNA

W tej sali znajdują się 3 rodzaje studni. Studnia świetlna oświetla i wentyluje podziemne pomieszczenia. Studnie dwupiętrowe pozwalają czerpać wodę zarówno z powierzchni jak i spod ziemi. Studnia szybu wydobywczego dla skalnego urobku została zasypana po zakończeniu drążenia podziemnego pomieszczenia.

16 - SALA SKAMIELIN

Tufit i falun to skały osadowe pochodzenia morskiego. Skały te liczą odpowiednio 90 i 11 milion ów lat i składają się ze skamielin.

17 - DAWNA KAPLICA PODZIEMNA

Pomieszczenie znajdujące się częściowo pod kościołem było początkowo wykorzystywane jako kamieniołom. Duży otwór szczytowy umożliwiał wydobywanie skalnego urobku na powierzchnię za pomocą kołowrotu. Kościół został spalony w okresie francuskich wojen religijnych (w XVI wieku) i prawdopodobnie w tym okresie kamieniołom został przekształcony w kaplicę. Trzy gotyckie łuki, krzyż oraz nisze na posągi są wyłobione w skale. Samo pomieszczenie ma również kształt krzyża. Otwory widoczne w dolnej części służyły do ustawienia rusztowania.

18 i 20 - BUDYNKI Z 20 WIEKU

Wykorzystywane początkowo jako mieszkania dla robotników rolnych lub osób w starszym wieku, pomieszczenia te były zamieszkane aż do początków XX wieku. Następnie zostały one unowocześnione i w okresie od roku 1979 do 1984 były wykorzystywane jako sypialnia, biuro oraz biblioteka służbowego mieszkania strażnika wioski.

19 - CZŁOWIEK JASKINIOWY NA ŚWIECIE

Odkryj jak mieszkali ludzie jaskiniowi we Francji i w innych miejscach na świecie.

PL

Na terenie około czterdziestu gospodarstw rolnych w wiosce Roche Menier znajduje się mniej więcej 250 podziemnych sal. Zostały one stopniowo wydrążone w skalnym podłożu w miarę zwiększania się liczby ludności oraz rosnących potrzeb.

Najstarsze domy pochodzą z XIII wieku, po czym wioska rozwijała się aż dalej aż do XIX stulecia.

Podłoże stanowi miękka skała osadowa o nazwie falun. Zawiera ona wapienny piasek, który był wykorzystywany jako nawóz w celu neutralizacji kwasowości gleby.

Do zwiedzania udostępniona jest jedynie część wioski - dwie fermy zagospodarowane w roku 1967, a następnie porzucone przez swoich mieszkańców na początku XX-ego wieku. Prezentowane przedmioty, meble, narzędzia i fotografie ilustrują życie ostatnich mieszkańców wioski.

Po przejściu skalnego łuku znajdujemy się na podwórzu pierwszej fermy. Dawne wejście znajduje się z prawej strony w górnej części podwórza, w której widoczny jest wysoki portal. Jest to doskonały punkt widokowy, z którego doskonale widoczna jest całość fermy pochodzącej z końca XVII-ego lub początku XVIII-ego stulecia.

Cała wioska Roche Menier stanowi wyłącznie rezultat pracy ludzkiej. Na płaskiej powierzchni powyżej fermy uprawiany był ogród. Mieszkańcy początkowo wydrążyli dziedziniec, stanowiący wielki kamieniołom pod gołym niebem, a następnie dookoła niego powstały poszczególne domy mieszkalne oraz pomieszczenia dla zwierząt i przeznaczone na sprzęt rolniczy.

Dziękujemy za wizytę, do zobaczenia wkrótce!

Musée du Village Troglodytique de Roche Menier

14 rue du musée, 49700 Louresse-Roche Menier - France

Tel: 33 / (0)241 59 18 15 / email: visite@troglodyte.fr

internet: www.troglodyte.fr / Facebook

*Prezentowane przedmioty są delikatne,
nie należy ich dotykać,
ponieważ mogą zostać uszkodzone.
Szanujmy je!*